

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 49 0 Rs 068274 24 Rsž
Novi Travnik, 30.06.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Aida Pezer-Alić, kao predsjednica vijeća, Denis Trifković i Davor Kelava, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužioca Z. K. iz F., ..., zastupan po punomoćniku F. E. iz V., protiv tuženog Javna ustanova za medicinsku rehabilitaciju i banjsko liječenje-lječilište „Reumal“ Fojnica, ulica Banjska broj 1, zastupan po punomoćniku Kačapor Fuadu, advokatu iz Sarajeva, radi poništenja odluke o otkazu ugovora o radu, vraćanja zaposlenika na rad, isplate plate i uplate doprinosa, vrijednost spora 11.952,69 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 Rs 068274 24 Rs od 15.07.2024.godine, na sjednici vijeća održanoj dana 30.06.2025. godine donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba tuženog se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj : 49 0 Rs 068274 24 Rs od 15.07.2024.godine.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova za sastav odgovora na žalbu u iznosu od 720,00 KM, kao neonovan.

Obrazloženje

Pobijanom prvostepenom presudom odlučeno je :

Utvrđuje se da je nezakonito rješenje o otkazu ugovora o radu broj: 1/2-4041 od 24.11.2023. godine pa se navedeno rješenje poništava, kao i rješenje kojim se odbija zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa broj: 5-136 od 12.01.2024. godine, te se nalaže tuženom da tužiocu uspostavi radno pravni status na radnom mjestu koje je tužilac imao prema ugovoru o radu zaključenim sa tuženim prije otkazivanja ugovora o radu, odnosno na odgovarajućem radnom mjestu u skladu sa njegovom stručnom spremom i radnim iskustvom (stav I.izreke).

Obavezuje se tuženi da tužiocu na ime naknade plate za period od 05.12.2023. godine pa do 20.03.2024. godine isplati novčani iznos od 8.778,96 sa zateznim kamatama od 27.02.2024. godine kao dana podnošenja tužbe pa do isplate (stav II.izreke).

Obavezuje se tuženi da na ime tužioca uplati doprinose za PIO/MIO na račun Fonda za PIO/MIO za period 05.12.2023. godine do 20.03.2024. godine u iznosu od 3.173,73 KM, a sve u roku od 15 dana (stav III.izreke).

Obavezuje se tuženi da tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka u visini od 1.020,00 KM u roku od 15 dana (stav IV. izreke).

Protiv ove presude žalbu je blagovremeno izjavio tuženi zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava, kao i zbog odluke o troškovima postupka, s prijedlogom da drugostepeni sud žalbu uvaži, prvostepenu presudu preinači na način da u cjelosti odbije tužbeni zahtjev tužioca i obaveže ga da tuženom nadoknadi troškove prvostepenog i drugostepenog postupka ili da presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

U odgovoru na žalbu tužilac u cjelosti osporava sve žalbene navode i predlaže ovom sudu da žalbu tuženog odbije kao neosnovanu i potvrdi prvostepenu presudu kao pravilnu i zakonitu. Potražuje naknadu za sastav odgovora na žalbu u iznosu od 720,00 KM.

Nakon što je ispitao osporenu presudu u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku (Službene novine Federacije BiH broj : 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je zaključio:

Žalba nije osnovana.

Predmet spora u postupku vođenom kod prvostepenog suda bio je zahtjev tužioca za poništenje odluke o otkazu ugovora o radu broj: 1/2-4041 od 24.11.2023. godine i odluke kojom se odbija zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa broj: 5-136 od 12.01.2024. godine, uspostava radno pravnog statusa, isplata naknada plate i pripadajućih doprinosa na ime penzijsko-invalidskog osiguranja i naknada troškova parničnog postupka.

Na okolnosti osnovanosti tužbenog zahtjeva izvršen je uvid u Ugovor o radu od 20.12.2022. godine, Prijava za nesavjestan rad od 03.10.2023. godine, Pravilnik o radu Reumal Fojnica iz decembra 2022. godine, Pravilnik o disciplinskoj odgovornosti radnika iz februara 2023. godine, Snimci video nadzora, Rješenje o pokretanju disciplinskog od 03.10.2023. godine, Rješenje o privremenoj suspenziji od 03.10.2023. godine, Prigovor K. Z. od 10.10.2023. godine, Zapisnik o saslušanju i raspravi od 12.10.2023. godine, Zapisnik o raspravi od 20.10.2023. godine, Rješenje Upravnog odbora od 27.10.2023. godine, Rješenje o otkazu od 24.11.2023. godine, Žalba Z. K. od 05.12.2023. godine, Odjava osiguranja od 04.12.2023. godine, Rješenje od 28.12.2023. godine, Zahtjev za zaštitu prava radnika od 27.12.2023. godine, Rješenje od 12.01.2024. godine, saslušan tužilac u svojstvu parnične, te provedeno vještačenje po vještaku finansijske struke Mešić Mahiri na okolnosti visine novčanog potraživanja. Na okolnosti osporavanja navoda i zahtjeva tužioca po prijedlogu tuženog, pored dokaza koje je predložio i tužilac, izvršen je uvid u Zapisnik o vijećanju i glasanju broj : 4-3840/23 od 06.11.2023. godine i izvještaj o provedenom disciplinskom postupku broj 4-3840-1/23 od 06.11.2023. godine.

Nasuprot žalbenim navodima provedeni dokazi su cijenjeni na način propisan članom 8. i 123. stav 2. Zakona o parničnom postupku na osnovu kojih su utvrđene relevantne

činjenice i to: da je tužilac bio uposlenik tuženog na radnom mjestu „konobar a la carte“ u odjeljenju za pripremu hrane i usluživanje, da mu je odlukom broj: 1/2-4041 od 24.11.2023. godine otkazan ugovor o radu zbog počinjene teže povrede radne obaveze i to neispostavljanje računa i pogrešno naplaćivanje računa gostima za izvršene usluge, koja povreda je utvrđena članom 136.st.1.t.12. Pravilnika o radu tuženog, odnosno članom 7.st.1.t.12.Pravilnika tuženog o disciplinskoj i materijalnoj odgovornosti radnika.Ove činjenice nisu sporne među strankama.

Iz iskaza tužioca proizlazi da je dana 26.09.2023. godine radio kao konobar i bio u smjeni s kolegom M. A. u vremenu od 13,00 sati do 00,39 sati.Nakon završetka smjene prebroje svu robu koja je ostala i da li se slaže na stanjem na računar, ako se desi da je neki artikl prikazan na računar a da nije prošao kroz fiskalnu kasu, tada se fiskalizuje u tom momentu kada se roba broji. Pojasnio je da se može desiti da neko od kolega popije kafu a da je nije prikazao i tada on to naknadno uradi. Inače kafa se ne može prekriti jer čim se stavi ručka na mlin odmah se digitalno evidentira da je kafa isporučena.Dalje je naveo da su tu noć imali goste iz Hrvatske, a imali su piće koje je trebalo da se knjiži na reprezentaciju. Šef F. je rekao drugom šefu S. P. a S. je njima prenio da se ovaj račun koji je išao na reprezentaciju ne fiskalizuje, da se ostavi i da će oni naknadno to fiskalizovati. Inače protiv njega nikad ranije nije vođen disciplinski postupak, a ima više od 38 godina radnog staža u ugostiteljstvu. Dalje je naveo da je i tokom postupka negirao i rekao je da mu je sve napakovano I. F., a ništa mu nije falilo ni od roba ni od novca, ni taj dan ni drugi dan.Na video snimku koji je pregledao vidio je da kolega konobar nosi robu, nešto je kucao za keš, a neki stol je plaćao karticom, a netko kreditom preko recepcije, a tako je i on radio. Istakao je da je kratko vrijeme prije ovog događaja F. znao prolaziti pored šanka i njemu bi rekao da je trebalo otići duplo više kafa nego što je otišlo, a kada je otišao do nega da to rasprave, F. mu je tada rekao „Ja ću tebe pomest ne zvao se ja F.“.

Iz disciplinske prijave od 03.10.2023. godine proizlazi da je istu podnio šef sale F. I. protiv tužioca i konobara A. M. koji dana 26.09.2023. godine radili drugu smjenu na prodajnom mjestu – Aperitiv bar, gdje su uočene veće nepravilnosti u radu iz člana 7. Pravilnika o radu –teže povrede radnih obveza neovlaštena posluga ili neovlašten rad, nezakonito i neodgovorno raspolaganje sredstvima i imovinom lječilišta. U prijavi dalje stoji da je izvršio pregled video nadzora kojim se prati rad radnika za aperitiv barom, te upoređivanjem sa prijavljenim prometom ustanovio da je sporog dana iz šanka izneseno mnogo više artikala koji nisu evidentirani kroz fiskalni uređaj. Izuzeo je kontrolnu traku iz fiskalnog uređaja te je uporedio sa prometom koji potvrđuje njegove sumnje u neregularan rad. Takvim neodgovornim ponašanjem navedeni konobari nanijeli su materijalnu štetu lječilištu u značajnom iznosu. Ukoliko bi ovaj iznos pomnožili sa 30 dana dobili bi da je šteta pričinjena više hiljada KM, što je nedopustio. Predlaže da se navedeni konobari odmah suspenduju i pozovu na disciplinsku odgovornost. U nastavku prijave pobrojani su sporni artikli te naveden uočeni manjak, pa tako stoji da je na kasi otkucano manje od isporučenih artikala i to: ekspreso kave 29 komada, čaj razni 24 komada, kafa MOJA Ti 20, kapučino 13, nes kafa 1, limunada 2, vino bijelo 0,5l, a ukupna šteta da iznosi 163,00 KM.

Iz Rješenja izvršnog direktora od 03.10.2023. godine proizlazi da je pokrenut disciplinski postupak protiv tužioca za utvrđivanje teže povrede radne obaveze iz člana 7. tačka 2. Pravilnika o disciplinskoj i materijalnoj odgovornosti radnika. Istim rješenjem zadužuje se disciplinska komisija da poduzme sve potrebne radnje i u skladu sa pravilnikom donese odluku. U obrazloženju ovog rješenja stoji da je šef odjeljenja F. I. kao neposredni rukovoditelj tužioca, a na osnovu prethodne prijave "pristupio pregledu nadzornih kamera, te upoređivanjem sa prijavljenim prometom i kontrolom trake iz fiskalnog uređaja, ustanovio da je spornog dana iz šanka izneseno mnogo više artikala koji nisu evidentirani kroz fiskalni račun". Ovakvim ponašanjem K. Z. je učinio težu povredu radne obaveze definisanu člankom 7. tačka 2. Pravilnika o disciplinskoj i materijalnoj odgovornosti radnika pa su se stekli uvjeti za pokretanje disciplinskog postupka.

Iz Rješenja o privremenoj suspenziji broj: 3/4-3421-1 od 03.10.2023. godine proizlazi da je tužilac privremeno udaljen sa radnog mjesta konobar a la carte do okončanja disciplinskog postupka, na koje rješenje je tužilac izjavio prigovor dana 10.10.2023. godine, da bi tuženi svojim rješenjem broj 5-3736 od 27.10.2023. godine taj prigovor odbio kao neosnovan.

Iz Zapisnika o saslušanju i raspravi broj: 04-3557/23 od 12.10.2023. godine proizlazi da je u prostorijama tuženog taj dan saslušan tužilac pred disciplinskom komisijom te se konstatuje da je radnik upoznat sa rješenjem o pokretanju disciplinskog postupka i sa disciplinskom prijavom o počinjenom prekršaju broj: 3/3-3412 od 03.10.2023. godine, nakon čega daje svoju izjavu a nakon što je tužilac negirao te navode na njegov zahtjev mu je predan dokazni materijal, a saslušanje odgođeno za 20.10.2023. godine.

Iz Zapisnika sačinjenog na dan 20.10.2023. godine proizlazi da je komisija konstatovala, između ostalog, da je saslušavan tužilac kao radnik protiv koga se vodi postupak, njegov advokat i podnositelj prijave F. I.. F. I. je na primjedbe tužioca i njegovog advokata, a tiče se podnesene prijave protiv njega, izjavio da nisu sačinili nikakav zapisnik o utvrđenom manjku robe jer oni nisu ni kontrolirali stanje robe, nego je samo pregledan video nadzor sa prometom pa im se to nije složilo, nakon čega je i podnio ovu prijavu, a na upit je li se netko od gostiju žalio, izjavio je da nije. U tom postupku je advokat tužioca primjetio kako se na video nadzoru vidi da je u 21:12 minuta i 2 sekunde ovaj drugi radnik A. izvukao iz uređaja fiskalni račun, ali tog računa u fiskalnim dokazima nema pa dodaje da se to dešava na svim računima i da se vrijeme na video nadzoru i vrijeme kada su izdati fiskalni računi ne podudaraju, nakon čega je podnositelj prijave pojasnio da se to ne može ni slagati jer ako se otvori račun u 21 sat pa gost još nešto poruči, a konobar je već pripremio porudžbu i on tek tada to fiskalizuje, pa se neće nikad složiti vrijeme na video nadzoru i vrijeme fiskalizacije. Dalje primjećuje da se račun otvori u 07:30 a zatvori tek u 19:00 sati. U zapisniku dalje stoji da je podnositelj prijave izjavio da je nemoguće točno utvrditi cifru za koju se ova dva konobara terete, jer ne znaju je li netko rekao hoće li mlijeka u kavu ili ne. Kod pregleda video nadzora brojali su radi li se o većoj ili manjoj šalici, uočili su da se ti brojevi ne slažu, kako je to navedeno i u samoj prijavi i to kada je u pitanju makijato veliki i mali, kada je u pitanju kava Moja ti i čaj, a cifra koju je našao jeste okvirna cifra, a ne točno utvrđena. Dalje je podnositelj prijave na zapisnik pred komisijom izjavio da se pregledom video nadzora može uočiti niz primjera nepravilnog postupanja pa tako kako

kolega (tužitelj), za isti stol nosi 3 kolača i 3 kave, a kuca samo 3 kolača. Tužitelj je pred istom komisijom pojasnio da ukoliko se desi da nešto u toku dana nije prokucano, onda se to uradi na kraju dana, a da nije bilo nepravilnosti istakao je jer je po završetku smjene idućeg jutra predao drugom konobaru i tom prilikom oni sravne stanje i nije bilo uočeno nikakvih neslaganja. Iz zapisnika dalje proizlazi kako je nakon okončane rasprave predsjednik komisije konstatirao da je utvrđeno da se ne slaže broj iznesenih artikala u salu i broj fiskalnih računa te je utvrđena povreda radne dužnosti zbog koje je tužitelj u konačnici i dobio otkaz ugovora o radu.

Iz izvještaja o provedenom disciplinskom postupku broj 4-3840-1/23 od 06.11.2023.godine proizlazi da je nakon provedenog disciplinskog postupka disciplinska komisija dana 06.11.2023. godine sačinila izvještaj o provedenom u kome stoji da je utvrdila da je tužilac odgovoran za težu povredu radne obveze iz člana 136. stav 1. tačka 12. Pravilnika o radu, odnosno člana 7. st. 1. tačka 12. Pravilnika o disciplinskoj i materijalnoj odgovornosti radnika. U obrazloženju ovog izvještaja opisana je hronologija od podnošenja disciplinske prijave i saslušanja radnika protiv koga se vodio postupak, da je radnik Z. K. bio u pratnji advokata Fejzović Emira, da su im dostavljeni na uvid svi dokazni materijali i pravilnici a između ostalih i USB stik na kojem je snimljena kompletna smjena na dan 26.09.2023. godine od 12:58 sati pa do 22:00 sata. U izvještaju stoji da su u toku rasprave dati odgovori na pitanja koje je postavio advokat a tiču se dužine trajanja smjene, usklađenosti dnevnog izvještaja sa stanjem šanka, postojanje zapisnika o neusklađenosti posluženog pića i evidencije istog kroz fiskalni uređaj, prijavljivanju inspekciji uočenih nepravilnosti i ranijih inspekcijskih nadzora i eventualnih kazni, manjku robe i zapisniku o tome, te je li radniku omogućeno da se izjasni prije suspenzije. Dalje stoji da su advokat i njegov branjenik osporavali iznos štete koja se tužitelju stavlja na teret, potencirali su vremensku neusklađenost video nadzora i fiskalnog uređaja, kao i vrstu artikala u kojem je utvrđeno neslaganje u broju prodatih i evidentiranih količina. U izvještaju dalje stoji da je komisija uzela u obzir da se na video snimku ne može tačno utvrditi o kojem toplom napitku se radi te se zbog njihovih različitih cijena samim tim ne može niti potpuno precizno utvrditi tačan iznos materijalne štete. Međutim, nesporno je utvrđeno da se broj ovih napitaka iznesenih iz šanka (166 komada) u toku smjene ne slaže sa ukupnim prometom ovih artikala evidentiranih kroz fiskalnu kasu (69 evidentiranih kroz kasu) a što okrivljeni i njegov branilac ni na koji način nisu uspjeli obrazložiti niti pobiti. Takođe je odbačena i tvrdnja okrivljenog radnika da su neki artikli fiskalizovani kasnije a ne odmah po njihovom posluživanju, jer isti nisu uključeni u ukupan promet fiskalne kase evidentiran do zaključenja smjene i štampanja dnevnog izvještaja. Disciplinska komisija je jednoglasno ocijenila da se radi o težoj povredi radne obveze kako je to naprijed i navedeno. Dalje stoji da je prilikom donošenja odluke komisija uzela u obzir činjenicu da radnik protiv kojeg se vodi disciplinski postupak u dosadašnjem radu nije imao evidentiranih opomena, kazni i primjedbi na rad. Kao otežavajuća okolnost uzeta je činjenica da je radnik od samog početka odbijao saradnju, optuživao nadređene da mu podmeću cijeli slučaj te odbio da napiše izjavu kada mu je traženo da se pismeno izjasni o činjenicama koje mu se stavljaju na teret.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno zaključuje prvostepeni sud da tuženi, na kome je teret dokaza, nije dokazao da je tužilac određen broj artikala isporučio gostima a da ih ni naknadno nije proveo kroz fiskalnu kasu, odnosno da nije evidentirao njihovu

prodaju, što je obilježje povrede iz člana 136.st.1.t.12. Pravilnika o radu tuženog, odnosno člana 7.st.1.t.12.Pravilnika tuženog o disciplinskoj i materijalnoj odgovornosti radnika.Pored toga, rješenje o otkazu ugovora o radu zbog teže povrede radne dužnosti mora u sebi sadržavati činjenični opis teže povrede zbog koje je radniku dat otkaz ugovora o radu, odnosno u konkretnom slučaju takva odluka mora da sadrži tačno naznačeno koje je to usluge tužilac kao konobar učinio a da nije izdao račun, a za koje usluge je izvršio pogrešno naplaćivanje i u čemu se ogleda to pogrešno naplaćivanje. Kako rješenje isto ne sadrži, to se praktično isto ne može ni ispitati, pa nije ni jasno u čemu je to disciplinska komisija, odnosno direktor koji je donio rješenje o otkazu ugovora o radu, našao da se ogleda teža povreda radne dužnosti. Navedene odlučne činjenice nisu dovedene u sumnju ni žalbom tuženog, zbog čega su neosnovani žalbeni navodi istaknuti u pravcu nepotpuno i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja.

Članom 136.st.1.t.12. Pravilnika o radu tuženog iz decembra 2022.godine, odnosno članom 7.st.1.t.12.Pravilnika tuženog o disciplinskoj i materijalnoj odgovornosti radnika od februara 2023.godine, koji su bili na snazi u vrijeme donošenja pobijanih odluka, propisane su teže povrede radne dužnosti. Između ostalih, tačkom 12. i neispostavljanje računa i pogrešno naplaćivanje računa gostima za izvršene usluge, kao teža povreda.

Članom 97. stav 1. Zakona o radu propisani su uslovi pod kojima poslodavac može otkazati ugovor o radu bez obaveze poštivanja otkaznog roka, članom 101. propisana je obaveza poslodavca da je u slučaju tzv. vanrednog otkaza ugovora o radu zbog ponašanja ili rada uposlenika, omogućiti mu da se izjasni o svim elementima odgovornosti koji mu se stavljaju na teret, članom 102. da je u slučaju spora povodom otkaza ugovora o radu, između ostalog i zbog počinjenja teže povrede radnih obaveze, teret dokaza da postoje opravdani razlozi za otkaz ugovora o radu, na poslodavcu, a članom 106. stav 2. istog zakona da sud može obavezati poslodavca, u slučaju da utvrdi da je otkaz bio nezakonit, da uposlenike vrati na poslove koje je obavljao ili druge odgovarajuće poslove i isplati mu naknadu u visini plate koju bi primao i da mu nadoknadi štetu.

Pravilan je zaključak prvostepenog suda da su odluke tuženog od 24.11.2023. godine i 12.01.2024. godine nezakonite. Ali ne zato što mu tuženi nije onemogućio izjašnjenje u smislu obaveze iz člana 101. Zakona o radu Federacije BiH, nego što shodno obavezi iz člana 102. istog zakona nije dokazao da je tužilac počinio povredu radne obaveze zbog koje mu je otkazan ugovor o radu, odnosno nije dokazao da je tužilac određen broj artikala isporučio gostima a da ih ni naknadno nije proveo kroz fiskalnu kasu, odnosno da nije evidentirao njihovu prodaju.

Iz navedenih razloga, nasuprot žalbenim navodima, pobijana presuda je u odnosu na utvrđenje nezakonitosti odluka o otkazu ugovora o radu, zasnovana na pravilnoj primjeni odredaba člana 97. i 102. Zakona o radu i člana 136.st.1.t.12. Pravilnika o radu tuženog i člana 7.st.1.t.12.Pravilnika tuženog o disciplinskoj i materijalnoj odgovornosti radnika.

Kako je prvostepeni sud utvrdio da su odluke tuženog od 24.11.2023. godine i 12.01.2024. godine nezakonite zbog čega ih je i poništio, pravilno je odlučio i o ostalim zahtjevima tužioca sadržanim u stavu prvom, drugom i trećem izreke presude shodno

odredbi člana 106. stav 2. Zakona o radu Federacije BiH, kojim je propisano da će sud, kada utvrdi da je otkaz ugovora o radu nezakonit, obavezati poslodavca da radnika, na njegov zahtjev vrati na posao i da mu isplati naknadu plata u visini koju bi ostvario da je radio, naknadu štete, otpremninu i druge naknade koje bi ostvario da je radio. Ovo iz razloga što je tužilac opredjeljenim tužbenim zahtjevom tražio da mu se ponovo uspostavi radno pravni status na poslovima „konobar a la carte“ koje je obavljao prije prestanka radnog odnosa ili na drugim poslovima koji odgovaraju njegovom radnom iskustvu i stručnoj spremi. Visinu potraživanja po osnovu neisplaćenih plata i doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje za period od 05.12.2023. godine pa do 20.03.2024. godine, sud je utvrdio na osnovu nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke Mešić Mahire od 14.05.2018. godine, na koji tuženi nije imao primjedbe, niti je imao primjedbi na iskaz vještakinje koja je saslušana 09.07.2024. godine.

Neosnovani su žalbeni navodi da prvostepeni sud nije izvršio pregled USB stika na kojem se nalazi snimak video nadzora. Ovo iz razloga što je kod elektroničkih dokaza važno dokazati njihovu autentičnost. S obzirom na stranačku inicijativu kod predlaganja dokaza, stranke su dužne dokazati i autentičnost elektroničkih dokaza koje su predložile. Kako sud na prijedlog stranke određuje izvođenje dokaza vještačenjem kada je radi utvrđenja ili razjašnjenja određene činjenice potrebno stručno znanje kojim sud ne raspolaže, autentičnost elektroničkih dokaza najčešće će se utvrđivati vještačenjem. Vještačenje takvih dokaza je u domeni vještaka informatičke, elektroničke ili komunikacijske struke. Prilikom ocjene takvih dokaza sud treba nakon donošenja odluke o autentičnosti dokaza ocijeniti i sadržaj takvog dokaza. Dakle, ako jedna stranka predloži da se takav dokaz izvede u postupku, ukoliko sud nije u mogućnosti sam utvrditi autentičnost toga dokaza, mora predložiti vještačenje da bi se mogla utvrditi autentičnost toga dokaza, a prema stanju prvostepenog spisa u konkretnom slučaju tuženi nije predlagao vještačenje kojim bi se mogla utvrditi autentičnost snimka video nadzora na USB stiku.

Obrazloženje pobijane presude zadovoljava standarde utvrđene članom 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku i članom 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, propisana je obaveza sudova da obrazlože odluke.

Žalbom se pobija i odluka suda o troškovima postupka bez da je ukazano u čemu se ta povreda ogleda, odnosno koju odredbu zakona prvostepeni sud nije primjenio ili je pak pogrešno primjenio i kako je to uticalo na zakonitost odluke o troškovima postupka, zbog čega ovaj sud nije mogao preispitati pravilnost pobijane presude sa aspekta tog žalbenog razloga.

Članom 387. stav 1. Zakona o parničnom postupku je propisano da će se stranci priznati troškovi koji su bili nužni za vođenje postupka. Kako odgovor na žalbu nije obavezna procesna radnja, što proizilazi iz odredbe člana 214. stav 1. istog zakona, sud je dužan u svakom konkretnom slučaju cijeliti da li odgovor na žalbu sadrži činjenične i pravne navode koji su imali odlučni uticaj na odluku po izjavljenoj žalbi, odnosno da je odgovor bio potreban radi zaštite prava stranke, pa ako ocijeni da jeste, stranci će dosuditi troškove za ovu procesnu radnju. Kako odgovor na žalbu koji je dostavio tužilac nije uticao

na odluku ovoga suda po izjavljenoj žalbi tuženog, zahtjev za naknadu troškova za sastav odgovora na žalbu je odbijen kao neosnovan.

Ostale žalbene navode ovaj sud nije cijenio jer isti nisu od odlučnog značaja za pravilnost i zakonitost prvostepene presude shodno odredbi iz člana 231. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH.

Kako ne stoje žalbeni razlozi a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, temeljem odredbi člana 226. Zakona o parničnom postupku, žalbu je valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu.

Predsjednica vijeća
Aida Pezer-Alić